

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/8/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121497695
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:6121497695.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., C. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Martinom Valaským, advokátom, so sídlom Topoľčany, Škultétyho 6 proti žalovanej D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., C. XXXX/XX, zastúpenej Mgr. René Nguyenom, advokátom, so sídlom Partizánske, Moyzesova 471/1 o zaplatenie 2.000,- eur, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 5C/49/2021-161 zo dňa 23. novembra 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu žalobkyne a rozhodol, že žalovaná má nárok voči žalobkyňi na náhradu trov konania vo výške 100 %, o ktorých výške rozhodne po právoplatnosti konania vo veci samej vyšší súdny úradník samostatným uznesením.

2. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou proti žalovanej domáhala zaplatenia 2.000,- eur s odôvodnením, že dňa 12.03.2020 uzavrela ako veriteľka so svojim bratom G. E. ako dlžníkom zmluvu o pôžičke, ktorou mu požičala sumu 10.000,- eur v hotovosti, ktorú mu pri podpise zmluvy aj odovzdala.

S dlžníkom sa dohodli na vrátení dlhu bezúročne do 2-och rokov odo dňa poskytnutia finančných prostriedkov teda do 12.03.2022. Dňa 31.01.2021 však náhle dlžník zomrel a jeho dedičmi sú jednak jeho plnoleté deti, medzi nimi aj žalovaná. Žalobkyňa si prihlásila predmetnú pohľadávku voči poručiteľovi G. E. do dedičského konania, avšak dedičia pohľadávku odmietli a táto nebola zahrnutá do dedičstva. Zákonní dedičia dedičstvo prijali a zdedili ho do výšky svojho dedičského podielu. V zmysle § 470 ods.1 Občianskeho zákonníka dedičia zodpovedajú do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za poručiteľove dlhy podľa pomeru toho čo z dedičstva nadobudli. Žalovaná zdedila 1/5-inu z poručiteľovho majetku, teda voči žalobkyňi zodpovedá za dlh do výšky ceny dedičstva, ktorú nadobudla. Žalovaná so žalobou nesúhlasila, poprela platnosť zmluvy o pôžičke zo dňa 12.03.2020 a namietala, že žalobkyňa reálne neposkytla jej právnenmu predchodcovi 10.000,- eur, čo žalobkyňa podľa nej ani nepreukázala.

3. Súd vykonal v spore dokazovanie. Zo zmluvy o pôžičke uzatvorenej dňa 12.03.2020 medzi žalobkyňou a právnyim predchodcom žalovanej vyplynulo, že podľa článku I. zmluvy "veriteľ poskytne dlžníkovi sumu vo výške 10.000,- eur v hotovosti k jeho rukám dňom podpisu tejto zmluvy bezúročne". Podľa

zmluvy túto podpísal pred matričným úradom právny predchodca žalovanej dňa 23.03.2020, čo vyplýva z overovacej pečiatky matričného úradu. Zo zmluvy vyplýva, že suma mala byť poskytnutá /"poskytne"/ až v budúcnosti a to na účel "vykrytie vopred nepredpokladaných náhlych výdavkov, ktoré sa mu v nedávnej dobe vyskytli". Podaním zo dňa 07.04.2021 si žalobkyňa uplatnila pohľadávku do dedičstva po právnom predchodcovi žalovanej, ktoré dedičské konanie bolo vedené podľa oznámenia súdu z 09.08.2021 pod sp. zn. 1D/25/2021. Dedičské rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 08.07.2021, pričom pohľadávka žalobkyne nebola zahrnutá do dedičstva pre nesúhlas dedičov s touto pohľadávkou, pričom žalovaná zdedila podiel v 1/5-ine, pričom všeobecná hodnota dedičstva bola 81.807,20 eur, dlhy poručiteľa vo výške 9.404,11 eur a čistá hodnota dedičstva bola 72.399,09 eur z toho podiel žalovanej bol v hodnote 14.479,82 eur. Z obchodného vestníka XXX/XXXX zo dňa 04.10.2018 pod sp. zn. 22OdK/368/2018 vyplynulo, že na majetok žalovanej bol vyhlásený konkurz. Z obchodného vestníka XXX/XXXX zo dňa 30.11.2020 pod sp. zn. 33OdK/147/2020 vyplynulo, že na majetok žalobkyne bol vyhlásený konkurz, z čoho vyplýva, že žalobkyňa je nemajetná. Z Obchodného vestníka XXX/XXXX zo dňa 02.12.2020 pod sp. zn. 27OdK/521/2020 vyplýva, že na majetok manžela žalobkyne H. B. bol vyhlásený konkurz, teda ten je tiež nemajetný. Z pripojeného konkurzného spisu sp. zn. 33OdK/147/2020 vyplynulo, že žalobkyňa v zozname majetku dlžníka neuviedla medzi majetkom pohľadávku vo výške 10.000,- eur voči právnemu predchodcovi žalovanej, pričom zmluva o pôžičke bola uzavretá 12.03.2020, návrh na vyhlásenie konkurzu bol žalobkyňou podaný dňa 05.11.2020 a prehlásenie o majetku je datované na deň 24.09.2020. Zo zmluvy

o pôžičke zo dňa 01.03.2020 uzavretej medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a veriteľom I. J. ako veriteľom vyplýva, že veriteľ jej dňom 01.03.2020 zapožičiava sumu 10.000,- eur v hotovosti, ktorú sa žalobkyňa zaväzuje vrátiť do 31.08.2022. Z výpovede svedka I. J. vyplynulo, že zapožičal manželovi žalobkyne sumu 10.000,- eur

v hotovosti v B. v reštaurácii pri I. K., kde bol prítomný len on a manžel žalobkyne, ktorému peniaze v obálke odovzdal a ten pred ním podpísal zmluvu o pôžičke, pričom žalobkyňa tam nebola prítomná. Z tejto zmluvy o pôžičke vyplýva, že svedok požičal peniaze žalobkyne a nie manželovi žalobkyne, na zmluve je podpis žalobkyne a nie jej manžela. Z výpisu z účtu právneho predchodcu žalovanej za obdobie od 31.12.2019 do 31.01.2021 nevyplýva, že by disponoval sumou akoukoľvek vyššou sumou z pôžičky, lebo na účte sú len drobné sumy a mesačná mzda právneho predchodcu žalovanej, tiež podľa tvrdenia žalovanej nič ani do rodinného domu neinvestoval, teda nebolo preukázané, že by s takouto vysokou sumou vo výške 10.000,- eur ani jej časťou disponoval. Z čestných prehlásení detí právneho predchodcu žalovanej L. E., G. E., A. E. vyplýva, že najintenzívnejší vzťah mal právny predchodca žalovanej s dcérou A., D. a F. vyplýva, že právny predchodca žalovanej v marci 2020 pristúpil na podpísanie zmluvy o pôžičke, ktorú mu mala údajne poskytnúť žalobkyňa ako jeho sestra, pričom táto pôžička mala zabezpečovať žalobkyňu, nakoľko tá mu previedla svoj podiel na nehnuteľnostiach vo G. B. / LV č. XXXX M. XXXX/ značne pod cenu, čo urobila

z dôvodu, že plánovala ísť do osobného bankrotu a to bez majetku. Pri vyporiadaní jej mala byť zo strany právneho predchodcu žalovanej vyplatená jej čiastka. Teda údajná pôžička len predstavovala formu "poistky" či "zabezpečenia" pre žalobkyňu ak by sa právnemu predchodcovi žalovanej niečo stalo. Tiež prehlásili a vylúčili, že ich právny predchodca by bol prevzal od žalobkyne sumu 10.000,- eur aj z dôvodu, že do zahraničia ako vodič kamióna nikdy nenesol vysokú sumu peňazí, nezadovážil si hmotnejší majetok do svojej smrti, predložili výpis z jeho účtu a potvrdili, že neinvestoval do rekonštrukcie svojho domu až do svojej smrti, nebol gambler ani závislý na návykových látkach. Z výsluchu svedkyne F. E., dcéry právneho predchodcu žalovanej vyplýva, že bývala v spoločnej domácnosti s právnym predchodcom žalovanej a mala s ním veľmi dobrý vzťah, nikdy jej nespomínal že by si bol nejaké finančné prostriedky požičal a nie je si vedomá, že by žalobkyňa zapožičala jej otcovi sumu 10.000,- eur. Má vedomosť, že si pred štyrmi rokmi kupoval auto išlo

o staršie, ojazdené vozidlo Fiat Punto. Pred smrťou sa asi štyri dni starala o svojho otca, varila mu a nič jej nepovedal, pričom vedel, že je na tom zdravotne zle. K jej 18. narodeninám si bral pôžičku na notebook, ktorý jej daroval. Ako dôvod podania žaloby zo strany žalobkyne považovala skutočnosť, že žalobkyňa prepísala svoj podiel na jej otca kvôli bankrotu a za to chce 10.000,- eur, iná možnosť tu nie je.

4. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 657 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že nárok žalobkyne nie je dôvodný, pretože žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno

a nepreukázala, že odovzdala právnemu predchodcovi žalovanej reálne sumu 10.000,- eur

v hotovosti, lebo pri odovzďovaní peňazí bola len sama a právny predchodca žalovanej, nikto iný tam nebol. Tvrdenia manžela žalobkyne, že mal vidieť ako žalobkyňa podávala právnemu predchodcovi žalovanej obálku sú v priamom rozpore s tvrdením žalobkyne, ktorá uviedla, že mu podávala do kamióna

na parkovisku obálku, pričom ju doviezol manžel, ktorý tam nemohol parkovať, čo sám svedok potvrdil, ktorý potom čo žalobkyňa vystúpila z vozidla so svojím vozidlom odišiel, teda nemohol vidieť ako žalobkyňa podáva obálku právneho predchodcovi žalovanej. Súd nemal v konaní nepochybne, teda bez akýchkoľvek pochybností za preukázané reálne odovzdanie sumy 10.000,- eur žalobkyňou a jej prevzatie právnym predchodcom žalovanej a to z dôvodu, že žalobkyňa a jej manžel sú v konkurze, sú nemajetní a predĺžení, preto nikdy s takouto sumou nemohli disponovať. Tiež zapožičanie sumy 10.000,- eur manželovi žalobkyne v hotovosti svedkom I. J. je v rozpore s listinným dôkazom- zmluvou o pôžičke zo dňa 01.03.2020 podľa ktorej mala sumu 10.000,- eur prevziať žalobkyňa v hotovosti a jej mala byť vyplatená suma 10.000,- eur v hotovosti. Svedok I. J. vypovedal, že v kaviarni I. K. v B. vyplatil manželovi žalobkyne sumu 10.000,- eur v hotovosti a ten pred ním vlastnoručne podpísal zmluvu o pôžičke čo je v rozpore s listinným dôkazom, podľa ktorého zmluvu o pôžičke zo dňa 01.03.2020 podpísala žalobkyňa, ktorá vôbec nebola prítomná pri odovzdaní finančných prostriedkov zo zmluvy o pôžičke a tieto finančné prostriedky osobne neprevzala tak, ako deklarovala zmluva o pôžičke. Tiež svedok I. J. je invalidný dôchodca a súd má pochybnosti o tom, či v skutočnosti svedok za takýchto okolností disponoval vôbec s takouto sumou. Zmluva o pôžičke zo dňa 01.03.2020 je teda v priamom rozpore s výpoveďou svedka I. J. a samotnej žalobkyne, teda súd nemal za preukázané, že žalobkyňa poskytla reálne právneho predchodcovi žalovanej sumu 10.000,- eur, súd tvrdenia manžela žalobkyne, že mal vidieť ako žalobkyňa mala podávať do kamiónu obálku je nevierohodné a účelové v priamom rozpore s tvrdením žalobkyne, pričom tento svedok nebol priamo prítomný pri odovzdávaní a preberaní požičanej sumy preto súd tejto svedeckej výpovedi neuveril. Skutočnosti, že nedošlo k reálnemu odovzdaniu a prevzatíu dlhu nasvedčujú aj ďalšie súdom vykonané dôkazy a to konkurzný spis 33Odk/147/2020 podľa ktorého žalobkyňa požiadala o vyhlásenie konkurzu dňa 05.11.2020, pričom túto pohľadávku vo výške 10.000,- eur si do konkurzu vôbec neprihlásila, pričom z konkurzného spisu ďalej vyplýva, že je nemajetná, predĺžená a vykonávajú sa jej zrážky z dôchodkových dávok. Z výpovede svedkyne F. E. vyplynulo, že o žiadnej takejto sume nemá vedomosť, lebo sa o právneho predchodcu žalovanej starala 4 dni pred smrťou, pričom jej nič o žiadnej pôžičke nepovedal, dom nepererábal, nevykonal žiadnu investíciu vyššej hodnoty, zakúpil si len staršie, ojazdené auto Fiat Punto v hodnote 1.000,- eur čo potvrdila žalovaná, žiadne iné investície nevykonal, tiež z predloženého výpisu z účtu právneho predchodcu žalovanej nevyplýva, že by mal na účte vyššiu sumu boli to len bežné výdavky a príjem právneho predchodcu žalovanej v hodnote do 600,- eur mesačne. Tiež svedkyňa F. E. uviedla, že jej kupoval notebook na čo si zobral pôžičku. Tiež z výsluchu svedkyne F. E., dcéry právneho predchodcu žalovanej aj vyplývalo, že žalobkyňa previedla svoj spoluvlastnícky podiel na rodinnom majetku do vlastníctva právneho predchodcu žalovanej, lebo hodlala podať návrh na vyhlásenie konkurzu, preto sa potrebovala zbaviť svojho nehnuteľného majetku a pre prípad, že by sa mu niečo stalo bola uzavretá zmluva o pôžičke a tento prevod si hodlala zabezpečiť práve zmluvou o pôžičke. Žalobkyňa potvrdila, že predala svoj podiel žalobcovi za cenu 3.000,- eur, ale právny nástupca žalovanej takúto sumu nikdy nevidel čo nasvedčuje s poukazom aj na čestné prehlásenia dedičov právneho nástupcu žalovanej G., L., A., žalovanej a svedkyne F. E., ktorý dlh žalobkyne odmietli v dedičskom konaní, že zmluva o pôžičke bola simulovaným právnym úkonom, pričom malo ísť v skutočnosti o plnenie na hodnotu spoluvlastníckeho podielu, ktorý žalobkyňa previedla na právneho predchodcu žalovanej z dôvodu, aby sa následne zbavila majetku a mohla požiadať o vyhlásenie konkurzu pre nemajetnosť. Žalobkyňa teda preukázala, že s právnym predchodcom žalovanej uzavrela zmluvu o pôžičke, ale nepreukázala a neuniesla dôkazné bremeno práve v reálnom odovzdaní pôžičky a jej prevzatí právnym predchodcom žalovanej. Zmluva o pôžičke ako reálny kontrakt je neplatná a je pravdepodobne simulovaným právnym úkonom čo preukazuje výpoveď žalovanej, svedkyne F. E. a čestné prehlásenia dedičov právneho predchodcu. Súd preto žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

5. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/ s tým, že žalovanej priznal proti žalobkyňi plnú náhradu trov konania vo výške 100 %.

6. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa včas odvolanie. Podľa nej bez pochybností preukázala, že právneho predchodcovi žalovanej sumu pôžičky 10.000,- eur v hotovosti reálne odovzdala. Právny

predchodca žalovanej bol bratom žalobkyne, s ktorým mala celoživotne vynikajúci súrodenecký vzťah. Dalo by sa povedať, že s ním bola v každodennom telefonickom kontakte a keďže bol vodičom kamiónu a vozil tovar väčšinou do Talianska cez Bratislavu, tak sa tam aj takmer každý týždeň osobne stretávali. Žalobkyňa sa právny predchodca žalovanej niekedy začiatkom roka 2020 zdôveril, že je síce otcom piatich detí, no tieto o neho neprejavujú taký záujem aký by mali a chce si zabezpečiť starostlivosť o seba na starobu v nejakom zariadení pre seniorov. Na tento účel mal potrebovať peniaze, o ktorých požičanie žalobkyňa požiadala. Ona takou čiastkou nedisponovala, a tak sa bratovi pokúšala pomôcť tak, že tieto peniaze zabezpečila od svojho známeho, svedka I. J.. Keď mala peniaze k dispozícii, dohodla sa s právnym predchodcom žalovanej na termíne stretnutia, keď mal ísť najbližšie cez Bratislavu a podľa svojej výpovede a aj výpovede svedka H. B. /manžela žalobkyne/, ktorý žalobkyňu priviezol na miesto stretnutia s právnym predchodcom žalovanej, peniaze právnemu predchodcovi žalovanej odovzdala na benzínovej pumpe N. pred hraničným prechodom do Rakúska. Svedok B. potvrdil, že žalobkyňu priviezol na dohodnuté miesto, zastavil pri kamión právného predchodcu žalovanej, a keďže tam nemohol s motorovým vozidlom dlho parkovať tak žalobkyňa len vystúpila, vyšla do kabíny kamiónu za bratom, podala mu obálku s peniazmi on jej dal podpísanú zmluvu a žalobkyňa sa vrátila k manželovi do auta a odišli svojou cestou. Žalobkyňa ani netušila o tom, že právny predchodca žalovanej si dal aj vyhotoviť písomnú zmluvu o pôžičke, ona by mu peniaze požičala aj bez nej. Právny predchodca žalovanej dal svoj podpis na zmluve dokonca úradne overiť. V zmluve o pôžičke je uvedené, že veriteľ „poskytne“ peniaze dlžníkovi, nakoľko v čase vyhotovenia zmluvy ešte dlžník nevedel, kedy sa so žalobkyňou stretne a dôjde k odovzdaniu peňazí. Pokiaľ ide o rozpor vo výpovediach žalobkyne a svedka J. a spôsobe odovzdania finančných prostriedkov, tento sa dá vysvetliť veľmi jednoduchým spôsobom. Žalobkyňa a jej manžel sú dlhoroční známi

a stretávajú sa so svedkom veľa krát do roka v rovnakej kaviarni, či už manžel žalobkyne sám alebo aj spoločne. Tak po takmer troch rokoch od poskytnutia pôžičky je prirodzené, že si svedok nemusí pamätať na všetky detaily, najmä ak sa stretávajú a pravidelnej báze.

Z výpovede svedka J. je vidieť, že nebol na svedeckú výpoveď na vopred pripravený

a spontánne vypovedal o skutočnostiach to, čo si pamätal. Na pojednávaniach vo veci sme uvádzali, že svedok J. s takou peňažnou sumou disponoval, keďže mal v minulosti ťažký pracovný úraz, na následky ktorého sa z neho stal invalidný dôchodca. Kvôli tomuto úrazu mu bolo vyplatených cca 40.000,- eur, či už ako náhrada za bolesť, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia a rôzne iné dávky. Okrem toho mu Sociálna poisťovňa vypláca rentu cca 700,- eur mesačne, o čom predkladá rozhodnutia sociálnej poisťovne o priznaní úrazového príplatku, o priznaní náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a o priznaní náhrady za bolesť. Pokiaľ ide o to, že žalobkyňa pohľadávku vo výške 10.000,- eur neprihlásila do konkurzu, bolo to z dôvodu, že v skutočnosti sa nejednalo o jej peniaze, ale

o peniaze svedka J. a v prípade vymoženía dlžnej sumy by mu žalobkyňa nemohla vrátiť plnú sumu. Žalobkyňa považuje za zaujaté, účelové a nevierohodné svedeckú výpoveď svedkyne E. i čestné prehlásenia súrodencov žalovanej G., L.

a A. E., nakoľko všetci sú z rovnakého dôvodu žalobkyňou žalovaní na Okresnom súde Partizánske o zaplatenie rovnakej sumy. Aj tvrdenia týchto svedkov o tom, že nemali vedomosť, že by si ch právny predchodca požičal od žalobkyne peňažnú sumu 10.000,- eur alebo že na jeho účet nebola vložená nijaká väčšia suma, nemajú žiadnu výpovednú hodnotu, nakoľko so svojim právnym predchodcom nemali takmer žiadny vzťah

a nevedeli nič o spôsobe jeho života Okrem toho si právny predchodca žalovanej nemusel požičané peniaze vkladať na svoj bankový účet, ale ich mohol mať jednoducho uložené doma v hotovosti. Z týchto dôvodov navrhla žalobkyňa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobe v plnom rozsahu vyhovie.

7. Žalovaná sa k odvolaniu žalobkyne v súdom poskytnutej lehote nevyjadrila.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobkyne, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP.

9. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodnutí vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191

CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie

a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalobkyne dodáva nasledovné:

10. Po preskúmaní veci sa odvolací súd celkom zhoduje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobkyňa, ktorú ako veriteľku zo zmluvy o pôžičke nárokuje si vrátenie pôžičky zaťažuje dôkazná povinnosť preukázať reálne odovzdanie predmetu pôžičky dlžníkovi, svoju dôkaznú povinnosť nespĺnila. Ako správne uviedol súd prvej inštancie z obsahu samotnej zmluvy o pôžičke, ktorú žalobkyňa ako veriteľ uzatvorila s právnym predchodcom žalovanej ako dlžníkom vyplynulo, že žalobkyňa sa zaviazala poskytnúť právnemu predchodcovi žalovanej pôžičku 10.000,- eur, teda obsah samotnej zmluvy nijako nesvedčí o tom, že peňažné prostriedky pôžičky aj skutočne právnemu predchodcovi žalovanej odovzdala. Keďže zmluva o pôžičke je zmluvou reálnou, vyžaduje sa k jej platnému vzniku skutočné odovzdanie predmetu pôžičky, nepostačuje záväzok veriteľa, že pôžičku dlžníkovi poskytne. Žalobkyňa tak v spore ťažilo dôkazné bremeno preukázať inými dôkaznými prostriedkami, že k odovzdaniu peňažných prostriedkov pôžičky právnemu predchodcovi žalovanej skutočne došlo. Aj podľa názoru odvolacieho súdu sa toto žalobkyňu v spore preukázať nepodarilo.

11. Súd prvej inštancie správne vyhodnotil vykonané dokazovania, poukázal na rozpory vo výpovediach žalobkyne a jej svedkov H. B. a I. J. a odôvodnil, prečo ich považuje za nevierohodné. S týmto zdôvodnením sa zhoduje aj odvolací súd. Rozpory vo výpovediach žalobkyne a svedkov a dôvody, prečo súd prvej inštancie hodnotil ich výpovede ako nevierohodné, žalobkyňa nijako nevyvrátila. V odvolaní len zopakovala ako zabezpečila peňažné prostriedky od svedka I. J. a tieto potom poskytla ako pôžičku svojmu bratovi, právnemu predchodcovi žalovanej, teda uvádzala len skutočnosti, ktoré už tvrdila v konaní pred súdom prvej inštancie a ktoré sa vykonaným dokazovaním nepreukázali. Jej vysvetlenie rozporov vo výpovediach odstupom času a skutočnosťou, že sa spolu s manželom alebo len on sám so svedkom I. J. stretávajú v tej istej kaviarni viackrát do roka neobstojí. Aj keby tomu tak skutočne bolo, tu išlo o stretnutie, na ktorom bola podpisovaná zmluva o pôžičke a odovzdávaná peňažná suma 10.000,- eur, teda celkom výnimočné okolnosti, ktoré vybočujú z radu normálnych stretnutí zúčastnených pri káve.

12. Rovnako neobstojí ani odvolacie tvrdenie žalobkyne, že svedok I. J. mal k dispozícii dostatok peňažných prostriedkov, aby jej sumu 10.000,- eur poskytol, pretože mu bolo po úraze vyplatených cca 40.000,- eur, či už ako náhrada za bolesť, náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia a rôzne iné dávky a Sociálna poisťovňa vypláca rentu cca 700,- eur mesačne, o čom predložila v odvolaní rozhodnutia sociálnej poisťovne o priznaní úrazového príplatku, o priznaní náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia a o priznaní náhrady za bolesť. Tieto tvrdenia žalobkyne a dôkazy na ich preukázanie žalobkyňa prvýkrát uplatnila až v odvolacom konaní, z priebehu konania pred súdom prvej inštancie ako vyplýva z písomných podaní účastníkov i zápisníc súdu o pojednávaní ich uplatnenie nevyplyva. Podľa odvolacieho súdu sa jedná o neprípustné novoty uplatnené v odvolacom konaní, keďže žalobkyňa bola povinná prostriedky procesného útoku, resp. obrany /teda rozhodujúce skutkové tvrdenia, i návrhy na vykonanie dokazovania/ uplatniť do tzv. zákonnej koncentrácie konania /§ 154 CSP/, teda do momentu, kedy súd prvej inštancie v spore vyhlásil dokazovanie za skončené /pojednávanie dňa 25.10.2022/. Na prostriedky procesného útoku alebo obrany, ktoré boli uplatnené stranou až po okamihu zákonnej koncentrácie konania by mohol odvolací súd prihliadať len za splnenia podmienok § 366 CSP, teda len ak sa a) sa týka procesných podmienok, b) sa týka vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť ním preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ho odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd však v tomto spore nezistil naplnenie žiadneho z už uvedených dôvodov § 366 CSP pre použitie novôt zo strany žalovaného v odvolacom konaní. Novoty uplatnené žalobkyňou sa netýkajú procesných podmienok /medzi ktoré patria napríklad právomoc súdu, príslušnosť súdu, neexistencia prekážky začatého konania (litispendencie), neexistencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae), spôsobilosť strany samostatne konať pred súdom (procesná spôsobilosť) a podobne/, netýkajú sa vylúčenia sudcu, či nesprávneho obsadenia súdu a nemá byť ani preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci / tento dôvod súvisí s uplatnením odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, teda že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ako napríklad akékoľvek procesné pochybenie súdu prvej inštancie, ktoré nie je subsumovateľné pod iné odvolacie dôvody podľa

§ 365 ods. 1 CSP, za predpokladu, že mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie veci - nesprávne realizované poučenie zo strany súdu, pochybenia pri vykonávaní dokazovania, porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami a podobne/. Tiež nejde o situáciu, kedy ich žalobkyňa bez svojej viny nemohla uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd preto na tieto tvrdenia žalobkyne a ňou predložené dôkazy pri svojom rozhodovaní neprihliadal.

13. Odvolací súd ďalej uvádza, že súd prvej inštancie správne pri odôvodnení svojich záverov poukázal na skutočnosť, že tvrdeniu žalobkyne o reálnom odovzdaní peňažných prostriedkov pôžičky právnomu predchodcovi žalovanej odporujú ostatné v spore vykonané dôkazy. Z predloženého výpisu z účtu nevyplývalo, že by mal právny predchodca na svojom bankovom účte takéto peňažné prostriedky. Žalobkyňa v konkurznom konaní, ktoré začalo po tom, čo mala podľa svojich tvrdení poskytnúť právnomu predchodcovi žalovanej pôžičku, v zozname svojho majetku dlžníka nedeklarovala, že by mala voči právnomu predchodcovi žalovanej peňažnú pohľadávku z tejto pôžičky. Poskytnutie pôžičky popreli tak žalovaná i svedkyňa F. E. vo svojich výpovediach, ako aj ostatní dedičia právneho predchodcu žalovanej / L., G., A. E. / vo svojich písomných čestných prehláseniach. Títo zároveň súdu poskytli vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania uveriteľný dôvod uzatvorenia zmluvy o pôžičke medzi žalobkyňou a ich právnym predchodcom bez poskytnutia reálne plnenia /simulovanie právneho úkonu pôžičky za účelom zabezpečenia žalobkyne, ktorá na právneho predchodcu žalovanej previedla svoj podiel na zdedených nehnuteľnostiach a následne podala návrh na vyhlásenie konkurzu na svoj majetok, kde deklarovala svoju nemajetnosť/. Výpoveď svedkyne F. E. a tvrdenia jej súrodencov v čestných vyhláseniach nemožno brať za zaujaté, účelové a nevierohodné, ako to tvrdí v odvolaní žalobkyňa, len preto, že ich žalobkyňa tiež žaluje o zaplatenie ich podielu na pôžičke právneho predchodcu, za ktorú ako dedičia zodpovedajú. Ich tvrdenia sú v súlade s ostatným v spore vykonaným dokazovaním a jeho hodnotením, nie sú vo vzájomnom rozpore a sú logické.

14. Na základe uvedených záverov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

15. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola žalovaná úspešná a preto by jej patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyňi. Keďže však v odvolacom konaní preukázane žiadne trovy nevynaložila, odvolací súd žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

16. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa /§ 419 CSP/ v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy /§ 427 ods. 1 CSP/.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom /§ 429 ods. 1 CSP/.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ /§ 428 CSP/.